

Noor pealik.

See oli sel ajal kui Prantslased Mehillastega sõdisivad, ja ühe Mehilu maa küla tormiga ära võtisivad, et ka üks laheteistkümnene aastane poisikene nende kätte wangi langes, mille üle mässajad ära ehmatašivad.

Üks puha ta sõit — nurises kapten Melje — ega selle poisikese wangi wõtmisest meil suurt kasu ei ole, üksford peame tema ommetegi joosta lastma, nagu nende neetud Wanshador meie läte alt ära libises.

Kapten — wastas leitnant, kes temaga ühes läis — ei ole wõimalik poisikest küsida.

Wäitene Mehillane kuulas juure tähelepanemisega pealt, nagu saaks ta prantsuse keelest aru. Ta oli terna näolus poisš suurte musta filmadega, rooši punaste huultega, sirge ja šhwatas.

— Poisš, kas sina tunnud meie waenlaste juhatajat Wanshadorat?

— Tunnen! — kostis noor wang prantsuse-keeli.

Kapten püüdis oma rõõmu selle teate juures tagasi hoida ja wõttis taskust rahakoti wälja.

Kas sina tead ka kohta, kus ta lõige sagedamine warjul on?

Tean, — kostis poisš uuesti.

Kas sina wõid meile seda näidata?

Kui poisš selle peale ei wostanud, puistas ohwitser kuldküfid tema ette maha. Sina saad omale tertwe peotäie kulda, kui sina meiega ühes nõuus oled, lišas ohwitser juure.

Noor Mehillane naeratas.

— Kuulge! — ütles ta. — Teie peate homsent ootama, ja siis wiin mina teid Rio-San-Shuani lissasse orgu; aga teie peate ilma wastutõrkumata minu jubatamise järele käima.

See poisš ei ole arglik, wastas üks wana soldat.

— Arge segage teda, las' ta räägib! — lästis kapten Melje. — Räägi edasi, laps.

Ühes minule tutwas lohas peate teie peatama ja mind üstina lastma edasi minna.

Kena wiis raha tenida, — ümises poolnaljakalt üks soldat.

Wäite wang waatas tema otsa ja rääkis edasi, ilma et ta oma nägu oleks muutnud:

— Kui mina teile wilega märgi annan, siis näete teie ülewal kõrge kalju ošas oma sõjameeste kessel seda, seda teie otšite. Teie tunnete teda tema riidetest ja kuibehetest ära. Temal on sõit tema auutähed küljes.

— Aga kui sina meid petad? Kui sina meid lõssu wiid? — küsis kapten Melje.

Saawawad sõnad leikastivad poisile südamesse ja ta ajas enese hästi sirgu, nii ta näis lastawat — ja tema musta põlgust täis filmadest plahwatas ubkuse säde wälja.

Minu sõnast on teile küll! — kostis ta kuitwalt. Tema kombe oli nii aruldane ja nii südamesse tungiw, et keegi ei julgenud ei naerda ega wastu rääkida.

Särgmisel päawal wiis poisš prantsuse soldatid, kessel head sõjariistad käes, tähendatud koha peale.

Org oma määratuma kaljurabnude ja oma õigla-puudega oli imetore wiirastusline pilt. Glaw uudishimu, seda sõit ära näha, wõttis Prantslased kui wangi. Sel